

[Else-Merete Ross.]

jelse af den maksimale boligsikring pr. barn til 20 pct., kan ses af, at den efter forslaget pristalsregulerede husstandsindkomst er lavere end den tilsvarende 1967-indkomst.

Det radikale venstre må anbefale at stemme mod lovforslaget og ligeledes mod det af hr. Arne Larsen stillede ændringsforslag om boligsikring også til enkeltværelser, der ikke har kogemulighed eller afløb.

Arne Larsen: Lovforslaget om ændring af lov om boligsikring, som er fremsat af regeringen, går jo ud på, at byrderne i forbindelse med udgifterne til boligsikring nu skal fordeles på en anden måde, så kommunerne kommer til at bære en større del, end de hidtil har gjort, nemlig halvdelen imod før en tredjedel. Selv om der i hovedstadsområdet vil ske en vis udjævning mellem kommunerne af boligsikringsudgifterne, erklærede vi allerede ved første behandling af dette lovforslag, at vi ikke agtede at stemme for det, og vi har ikke ændret opfattelse. Vi mener, at lovforslaget er uretfærdigt. Boligsikringsudgiften vil i højere grad blive lagt over på skatteyderne i kommunerne, og da vi ikke her har den progressive beskatning, vil det sige, at de med mindre indkomster kommer til at betale en højere skat i forbindelse med boligsikringsloven.

Man kan naturligvis ligesom hr. Helge Nielsen trøste sig med, at lovforslaget først træder i kraft den 31. marts 1972, og at der kan ske så meget inden den tid. Der vil altså også være muligheder for at lave lovforslaget om, og det vil vi da meget gerne støtte.

Vi vil også støtte det af socialdemokratiet fremsatte lovforslag om ændring af boligsikringsloven, som blev fremsat allerede i november. Hr. Helge Nielsen har udførligt argumenteret for dette lovforslag, hvis vedtagelse ville indebære en væsentlig forbedring af boligsikringsloven.

Vi håber i øvrigt, at boligsikringsloven, efterhånden som en ny, bedre og fornuftigere boligpolitik slår igennem, kan blive overflødig, for det er rigtigt, som det også er fremhævet tidligere i dag, at mange af de penge, der hidrører fra disse sikringsordninger, kommer i de forkerte lommer. Vi har eksempler på, at husejere, når de står over for at skulle udleje en lejlighed, ligefrem spørger boligtageren: hvad har De råd til at

betale i husleje? Og han har måske råd til at betale 300-400 kr. om måneden. Ja men den er i orden, siger husejeren, så slår vi lige op i en tabel og finder ud af, hvor meget boligsikring De har mulighed for at få, og så lægger vi det oven på det, som De har evne til at betale. På den måde udnyttes boligsikringsloven på en helt uanstændig facon, og det er klart, at det kan man absolut ikke være tilhænger af. Men det er selvfølgelig i de områder, hvor huslejen er fri, at man har alle disse muligheder for at udnytte boligsikringsloven på denne grove facon.

Socialistisk folkeparti har til det af socialdemokratiet fremsatte lovforslag stillet et ændringsforslag, som simpelt hen går på, at boligsikringen udvides også til at gælde for enkeltværelser. Selv om det at bo på enkeltværelse selvfølgelig må betragtes som en utilfredsstillende løsning på enliges boligproblem, er der mange tusinde, som er henvist til denne boligform, og desværre er det mange fra de økonomisk svageste stillede grupper, som er nødsaget hertil. Det er enlige i al almindelighed, men især lavtlønnede, pensionister og unge under uddannelse, som må betale til tider ret grove huslejer for enkeltværelser. Det er meget, meget beklægt, og det giver mange og store besværligheder for større grupper af borgere her i landet. Derfor har vi ønsket, at boligsikringsloven udvides til også at omfatte enkeltværelser.

Så siger de borgerlige partiers ordførere, at det vil medføre en ganske kolossal administration, og også misbrug, og at vi også med hensyn til udlejning af enkeltværelser kan komme ud for, at boligsikringstilskuddet lægges oven på. Det skal jeg da indrømme at der er mulighed for, hvis man ikke sætter en stopper for den. Vi har tilkendegivet, at det naturligvis er nødvendigt, at de kommunale myndigheder, der skal tage stilling til andragender om boligsikring til enkeltværelser, også får mulighed for at kontrollere og godkænde værelseprisen, og at nærmere retningslinjer for ydelse af boligsikring til enkeltværelser må udarbejdes af boligministeriet, således at man gør mest muligt for at hindre misbrug.

Vort ændringsforslag indebærer altså i og for sig også en forøget kontrol med værelsepriser, og det synes jeg er meget ønskeligt, for dermed kunne det måske tænkes, at